

har jeg dog anset det for forsvarligt at lade denne Bestemmelse flyde ind i denne Lov, saa meget mere som der ikke mangler Forbindelse mellem Bonusudbetalingen og den her foreslaaede Ændring. Der kan naturligvis siges dette, at naar man gaar til at fastsætte Bonus som en Ret for Interessenterne i Fremtiden, er der saa meget mere Anledning til at forandre det Misforhold, der er til Stede med Hensyn til de i øvrigt saare sjældent forekommende Forsikringer, som det her drejer sig om, nemlig dette, at man betaler Sikkerhedstillæg, naar Ydelsen til Anstalten afgøres gennem Præmier, medens man er fri for Tillæget, naar man betaler Kapitalindskud.

Idet jeg i øvrigt skal udtale min Anerkendelse af den Modtagelse, som Lovforslaget har faaet, skal jeg anbefale det til Tingets Velvilje.

Alberti: Jeg kan saa godt forstaa, at den højtærede Minister foretrækker at faa Forslaget vedtaget paa det foreliggende Grundlag, ellers vilde han jo ikke have forelagt det i denne Skikkelse. Jeg skal dog ikke nægte, at jeg af de anførte Grunde fremdeles har store Betænkeligheder ved at være med til en Lov om dette Forhold, der skal være gældende, hvis den da ikke forandres ved en anden Lov, i et uoverskueligt Tidsrum. Der kan naturligvis siges, at en Del af de gode Virkninger, som denne Lov skulde have for Anstalten i Konkurrencen med de andre Forsikringsselskaber, vil svinde bort, naar Loven kun er given for en bestemt Periode. Men paa den anden Side maa man ogsaa se hen til, at Forholdet hidtil har været det, at disse Bonusudbetalinger bestemtes ved særskilt Lov i hvert enkelt Tilfælde, og hvis jeg nu skulde faa det høje Tings Tilslutning, og Forslaget altsaa blev indskrænket til at gælde 3 eller 4 Perioder, vilde det dog i Forhold til den tidligere Lov være en Tilnærmelse til det Standpunkt, som den ærede Minister stiller sig paa. Dertil kommer, at naar den Bonus, som her bliver Tale om, hvilken jeg ikke tvivler om er en saadan, at fremmede Selskaber, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der jo er særlig sagkyndig, mente, ville være meget glade ved at kunne uddele, vil det ene jo muligvis her ved Konkurrencen kunne bøde paa det andet, saa meget mere som det ogsaa er utvivlsomt, hvilket jeg egentlig troede at turde udlede af det ærede Medlems Udtalelser, at naar man

indskrænkede sig til en bestemt Tidsperiode, vilde man kunne slappe Strengheden af de Regler, hvorefter Bonus beregnes, saa at Bonus kan blive større. Der er jo heller ikke noget i Vejen for, at man allerede naar Halvdelen af den Periode, for hvilken Loven kommer til at gælde, er forløben, kunde tage dens Forlængelse op til Overvejelse paa Grundlag af de yderligere Erfaringer, man da havde indhentet. I det hele tror jeg, at ikke ret mange af den Kundekreds, denne Anstalt særlig henvender sig til — det er jo særlig Landets egne Borgere, den henvender sig til — vil, efter at der nu er udbetalt Bonus for en Tidsperiode af 20 Aar i to Omgange, en paa 15 og en paa 5 Aar — og der saa bliver vedtaget en Lov for 15—20 Aar til, nære Tvivl om, at jo Bonusudbetalingen ogsaa i Fremtiden vil fortsætte sig.

Den højtærede Minister mente, at jeg havde misforstaaet § 3, at jeg havde blandet Reservefond og Overskud sammen. Ja, det er jo muligt, at jeg kan have gjort mig skyldig deri, men jeg tror det ikke. Jeg tror, at jeg har opfattet Forslagets Ordlyd rigtig, nemlig saaledes, at det er den forrige Reservefonds Forhold til Summen af Aktiva og Passiva, der bestemmer, ikke just hvor meget Bonus der skal udbetales, men om der overhovedet skal udbetales Bonus eller ikke. Hvis den forrige Reservefond er mindre end 5 pCt. af Summen af Aktiva og Passiva, bliver der efter Lovforslaget ingen Bonus at udbetale, selv om Overskuddet er aldrig saa stort, selv om det er saa stort, at det, sammenlagt med den forrige Reservefond, endogsaa naar op til over de 24 pCt., der er sat som ønskeligt Maksimum for Reservefonden. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i denne Opfattelse af Lovforslaget. Det, jeg mener, er, at den forrige Reservefonds Størrelse ikke kan være det eneste Moment, der bestemmer, om Udbetaling skal finde Sted eller ikke, men at Bonus bør udbetales, naar der er et saa stort Overskud, at kun en Del af dette Overskud behøves for at bringe den forrige Reservefond op til 5 pCt. af det samlede Aktiv og Passiv i Statsanstalten, og at Overskuddet ud over, hvad der behøves hertil, saa kan fordeles, hvis man ikke vil udbetale det hele, mellem de bonusberettigede og Reservefonden og for den Dels Vedkommende, der gaar til Reservefonden, blive et ekstra Tillæg til Reservefonden.

Jeg tvivler naturligvis ikke paa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), naar han udtalte, at For-